

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ

Стенографски запис

ЗАСЕДАНИЕ

на Министерския съвет

18 август 2005 година

Заседанието започна в 10,07 ч. и се ръководи от министър-председателя Сергей Станишев.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Добър ден, дами и господа!

Започваме заседанието на Министерския съвет.

Предварително ви е раздаден дневният ред за заседанието.

Започваме с точка 1.

Точка 1

**Проект на Решение за приемане на
Национален план за действие "Храни
и хранене" 2005-2010 г.**

РАДОСЛАВ ГАЙДАРСКИ: Уважаеми господин министър-председател, уважаеми колеги министри, представям Доклад на тема: проект на Национален план за действие "Храни и хранене" за периода 2005-2010 г.

Предварително искам да кажа, че това е един доклад, който е разработен от една много голяма група специалисти по тези въпроси. Участниците са около 37 – хора с различни специалности. Ползвани са научни сътрудници от Медицинския университет, от Министерството на земеделието и горите. Мога да кажа, че това е един интердисциплинарен доклад, в който са участвали изключително много специалисти с различни звания – като са започне от професори, старши научни сътрудници и т.н.

Докладът е едно дело, започнато преди 2-3 години и е свързан със задачите на Световната здравна организация по въпросите на храненето.

Докладът е бил готов още преди няколко месеца, но сега намира възможност за внасяне в Министерския съвет.

Разработването на Национален план за действие "Храни и хранене" се обуславя от установените през последните десетилетия неблагоприятни тенденции и характеристики на храненето на нашето население. Анализът на състоянието на храненето на населението сочи нисък прием на сурови плодове и зеленчуци, на риба, мляко, растителни влакнини, а от друга страна - висока употреба на готварска сол, неблагоприятно увеличаване консумацията на захар, захарни и сладкарски изделия, особено от децата и юношите, липса на достатъчно разнообразие на консумираните продукти.

Заедно с другите рискови фактори, включително все по-разпространената ниска физическа активност, този нездравословен модел на хранене значително допринася за рязкото увеличаване на честотата и тежестта на някои хронични неинфекциозни заболявания като коронарна болест на сърцето, хипертония, мозъчен инсулт, затлъстяване, диабет тип 2 и други. Съгласно международната класация на Световната здравна организация, през последните десетилетия България поддържа висока смъртност, свързана със заболяванията на циркулаторната система, като е

на едно от първите места в света по отношение смъртността от мозъчен инсулт.

Не по-малко важен е и проблемът с безопасността на храните. В резултат на замърсяването на околната среда от индустрията и транспорта и при неспазване условията на добрата селскостопанска и производствена практика, в храните попадат потенциално опасни за здравето вещества, като тежки метали, арсен, пестицидни остатъци, нитрати, микотоксини. Биологичните, химичните и радиоактивните замърсители в храните могат да окажат както непосредствен ефект, така и да имат хронично токсично въздействие и отдалечен неблагоприятен ефект върху здравето на потребителите.

Във връзка с горепосочените проблеми, проектът на План за действие "Храни и хранене" включва дейности, подчинени на три основни цели:

1. Постигане на положителни промени в националния хранителен модел с оглед намаляване риска от хранителни дефицити и хронични неинфекциозни заболявания, свързани с храненето.
2. Намаляване риска за здравето, свързан със замърсители и добавки в храните.
3. Осигуряване на храни, допринасящи за здравословен модел на хранене и увеличаване достъпа на цялото население до тях.

В създаването на проекта на плана са взели участие широк кръг специалисти и експерти, както вече казах - от Министерството на здравеопазването и неговите структури, Министерството на земеделието и горите, Министерството на образованието и науката, Министерството на труда и социалната политика, Медицинския университет - София, и Националната здравноосигурителна каса.

Проектът е съгласуван предварително с Европейското регионално бюро на Световната здравна организация, министерствата, ведомствата и организациите, които са посочени като изпълнители, като всички конструктивни предложения са включени в текстовете на плана. Проведено е и широко публично обсъждане на проекта, с участието на представители от браншовите организации на производителите на храни, от медицинските ведомства и от медиите. Това е станало преди два месеца в хотел "Родина", в което са участвали голям брой такива специалисти.

Проектът на плана е съгласуван с всички министерства, като са отразени направените бележки.

Уважаеми господин министър-председател, уважаеми колеги министри, моля, на основание чл. 13, ал. 3, т. 5 от Устройствения правилник на Министерския съвет и неговата администрация Министерският съвет да приеме решение за одобряване на Националния план за действие "Храни и хранене" 2005-2010 г.

В материала са и приложенията.

Благодаря за вниманието.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Благодаря на проф. Гайдарски.

Имате думата за дискусия и въпроси.

НИХАТ КАБИЛ: Уважаеми господин министър-председател, колеги, ние имаме неприети бележки, една от които поддържаеме със становище на Дирекцията по контрол на храните в нашето министерство в смисъл на това, че контролът и политиката по отношение безопасността на храните започва от фермата и свършва до трапезата, така, че към Приложение № 4 на Националния план предлагаме да бъде включена и политиката по безопасност на фуражите още повече, че в момента сме в процеса на промяна и на Закона за фуражите в това отношение.

За да изчистим този момент предлагам да приемем на вносител.

РАДОСЛАВ ГАЙДАРСКИ: Става въпрос за фуражите?

НИХАТ КАБИЛ: Да. И контролът върху фуражите, като начало на процеса на по-нататъшен контрол на храните, особено на тези, които са от животински произход също да влезе в този план. Това е смисълът на бележката, която поддържа и мисля, че с нашите специалисти от дирекцията можем за много кратко време да направим предложенията. Защото мотивът за отхвърляне на бележката е, че няма конкретно направени предложения и в много къс период могат да бъдат направени такива.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Други предложения?

Искам да обърна внимание, че в т. 2 от решението е необходимо до 30 октомври 2005 г. да се конкретизират съответните действия и изпълнители от подведомствените им структури. Обръщам внимание на съответните министерства да спазят този срок.

Има ли други предложения или бележки?

Ако няма – предлагам да приемем, ако Министерството на здравеопазването не възразява – предложението на министър Кабил да бъде включен в Приложение № 4 контролът върху фуражите, като начално звено във веригата на хранителните продукти.

РАДОСЛАВ ГАЙДАРСКИ: Считам, че предложението е уместно, тъй като от фуражите зависи и млякото и другите продукти. Така, че приемам бележката.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: В какъв срок можем да очакваме конкретните предложения от Министерството на земеделието и горите?

НИХАТ КАБИЛ: Може още днес-утре със съответните специалисти, които са работили върху доклада да влязат в контакт и въз основа на това решение да ги уточнят.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Добре – уточнено е.

Точката е приета.

Преминаваме към точка 2.

Точка 2

Проект на Решение за възлагане на министъра на земеделието и горите да сключи Договор за покупка на недвижим имот в полза на държавата

НИХАТ КАБИЛ: Уважаеми господин министър-председател, колеги, внасям за разглеждане проект на Решение на Министерския съвет за възмездно придобиване на недвижим имот – частна държавна собственост, включен в капитала на "Врана" ЕАД – гр. София, в полза на Министерството на земеделието и горите.

Имотът представлява част от триетажна масивна сграда със застроена площ от 600 кв. метра и ще бъде предоставен безвъзмездно за нуждите на Националния млечен борд. Националният млечен борд е

Националният млечен борд е междупрофесионална организация на производителите, преработвателите и търговците на мляко и млечни продукти, създадена със Закона за животновъдството. Съгласно разпоредбата на чл. 11, ал. 2 от закона Министерският съвет, областните управители и общинските съвети следва да предоставят на Националния млечен борд и Регионалните млечни бордове помещения - държавна и общинска собственост, необходими за осъществяване на дейността им по реда на Закона за държавната собственост и Закона за общинската собственост.

Министерството на земеделието и горите не разполага със свободни административни сгради, поради което възниква нуждата от закупуване на такива.

“Врана” ЕАД гр. София е еднолично търговско дружество с държавно участие в капитала. Същото е включено в списъка, приложение по чл. 3. ат. 1 от Закона за приватизация и следприватизационен контрол и за него не е открита процедура за приватизация и по смисъла на този текст това нещо не може и да стане. С оглед на тежкото финансово състояние на дружеството считаме, че не следва да се намалява капиталът на търговското дружество чрез безвъзмездно прехвърляне на имота на министерството, поради което предлагаме същият да бъде закупен.

Проектът е съгласуван с министрите, направените бележки са приети.

Имаме в бюджета средствата, необходими за закупуване на тази сграда. Стойността по оценка е около 376 550 лв. Обикновено в подобни случаи практиката е тъкмо с решени на Министерския съвет да извадим от капитала на търговското дружество и да го предоставим за изграждане на подобна административна структура във връзка със създаване на продуктов борд. Но това нещо ще доведе до декапитализация на самото дружество и по-нататък трябва да го обявим или в ликвидация, или да се предприемат други мерки. При положение, че имаме средства в бюджета предлагам на колегите да подкрепим това решение, за да може вече Националният млечен борд със собствени средства да направи ремонта.

Сградата се намира на бул. “Васил Левски” между паметника на Васил Левски и бул. “Дондуков” – където беше бившата Първа източна международна банка – старият ѝ офис.

РУМЕН ПЕТКОВ: Подкрепяме.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Каква е дейността на "Врана" ЕАД, което е описано с тежко финансово състояние?

НИХАТ КАБИЛ: Това е едно земеделско стопанство с голяма степен затворен кръг на производство. Намира се до двореца "Врана". Около 2000 дка земя се обработват там. Има оранжерия, има преработвателни малки предприятия, има жилища – стари, построени навремето и т.н.

СТЕФАН ДАНАИЛОВ: Извинявам се, че се намесвам, но това беше едно от добрите стопанства до скоро. И се учудвам дори, че е фалирало, тъй като продуктите, които имаха бяха наистина екологически чисти и много добри.

Така, че съм за предложената помощ, макар че имаше едно възражение от страна на нашето министерство, което обсъдих с министър Кабил и го оттеглям.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Действително – на какво се дължи тежкото финансово състояние, господин министър?

НИХАТ КАБИЛ: Като предприятие, което е реструктурирано от държавно в търговско дружество – недобра, неадекватна политика, задължения, постоянно в хроничен недоимък на финансови средства – от този тип неща.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Колеги, имате ли въпроси или предложения?

АСЕН ГАГАУЗОВ: Уважаеми господин министър-председател, уважаеми колеги, имам две бележки, които са редакционни.

Предлагам наименованието на акта да бъде "за покупка на имот в полза на държавата".

Предлагаме точките в проекта на акта да се обозначат с арабски цифри, а частите от сградата, предмет на акта, съответно с буквите "а" и "б".

Имахме и друга бележка относно способа за придобиването, но разбирам, че тук се цели и подпомагане на търговското дружество. За това аз приемам.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Други бележки, колеги?

ВЕСЕЛИН БЛИЗНАКОВ: Министерството на отбраната също има подобна редакционна бележка – вместо “недвижим имот” да се запише “имот”. Редакционна е бележката.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Други бележки?

Приемаме предложението, което беше направено за отпадане на “недвижим имот в полза на държавата”, остава “имот в полза на държавата” в решението и редакционното предложение от министър Гагаузов за номерацията.

Има ли други предложения? Няма.

Прието.

Преминаваме към точка 3.

Точка 3

Проект на Решение за безвъзмездно прехвърляне правото на собственост върху недвижим имот – частна държавна собственост, на община Свиленград, област Хасково

АСЕН ГАГАУЗОВ: Става дума за искане на областния управител на област Хасково, което е подготвено по предложение на община Свиленград за прехвърляне на имот – частна държавна собственост, безвъзмездно в собственост на община Свиленград.

Със свое решение № 92 от 29 април 2004 г. Общинският съвет - Свиленград е взел решение за придобиването на този имот.

Областният управител е направил предложение.

Съгласувано е със съответните ведомства и отдели.

Мисля, че би следвало да се уважи това искане още повече, че тази сграда не представлява интерес за държавата.

Предлагам това решение да бъде подкрепено, като се прехвърли в собственост на община Свиленград.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Заповядайте колеги за въпроси!

/Мълчание в залата./

Решението е прието.

Преминаваме към точка 4.

Точка 4

Проект на Решение за безвъзмездно прехвърляне правото на собственост върху недвижим имот – частна държавна собственост, на община Правец, Софийска област

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Господин Гагаузов, преди конкретната точка бих искал да поясните, като политика и последователност тази политика на прехвърляне на имоти на общините – нейното съдържание. Мисля, че това засяга и Вашето предложение, и предложението от министъра на отбраната, което следва като точка от дневния ред. За да бъде Министерският съвет наясно като политически действия.

АСЕН ГАГАУЗОВ: Колеги, предполагам, че всички знаете, че има една значителна държавна собственост, изграждана през годините, която се намира в територията на регулацията и извън нея на различните общини, която не представлява интерес. В редица случаи тя не се стопанисва по най-добрия начин. Включително някои от тях не се отдават под наем, защото няма

интерес към тях. Считам, че политиката за прехвърлянето на тези имоти на общините, тъй като все пак те са стопани на тази територия би била добра. Разбира се за всеки конкретен случай това ще се прави със съответната обосновка. Но по принцип считам, че тази собственост би трябвало да премине в управление на общините и те по по-добър начин ще я стопанисват.

Разбира се те ще преценят вече дали ще я ползват за собствени нужди или впоследствие ще преминат към друга процедура. Но така или иначе тези сгради и тази собственост, която не представлява интерес за държавата би трябвало да бъде прехвърлена на общините, като моят колега от отбраната би могъл да конкретизира, що се отнася за имотите – собственост на Министерството на отбраната, но знаете, че там пък има едни огромни територии, огромни терени включително със стари постройки, които по мое мнение също би трябвало да бъдат прехвърлени на общините. Една голяма част от тях се намират и в централните части на градовете и в добри зони и биха могли да се превърнат в една атрактивна територия за изграждане на жилища и комплексно обслужване на населението.

ВЕСЕЛИН БЛИЗНАКОВ: Искам само да добавя, че имотите, които ще докладвам след малко и които ще бъдат предмет на разглеждане в следващи заседания на Министерския съвет са в изпълнение на структурната реформа на българската армия. Мисля, че ние, спазвайки законовите изисквания бихме могли да ги предоставим на общините за ползване – както каза и министър Гагаузов, затова защото по този начин освен, че извършваме реформата, която е одобрена ние подпомагаме и развитието на гражданското общество в България и местното самоуправление и мисля, че и политически много добре ще се приемат от общините.

ДАНИЕЛ ВЪЛЧЕВ: Колеги, разбира се, че тази политика е правилна и няма никакво съмнение, че така трябва да се постъпи. Всички

онези имоти, от които държавата няма нужда трябва да се прехвърлят на общините. Но моята молба е дали да не помислим все пак за един механизъм, по който след това общините да нямат възможност веднага да се разпоредят с тях? Защото иначе държавата също има способности за приватизация. Юридически се колебая сега в момента какъв е способът, но той ще се намери. Но все пак общината в един период от време да няма възможност да се разпорежи. Не да се прехвърли примерно поделението на брега са морето и на другия ден кметът или общинския съвет да го продава! Някак си да има и защитни механизми – това е моята бележка.

АСЕН ГАГАУЗОВ: Аз съм съгласен със забележката на г-н Вълчев. Би могло съответно в тези решения, които вземаме да дадем един срок, в който те нямат право да се разпореждат и да ги продават от гледна точка на това, че най-вече за имоти, които са извън населените места и, които и държавата би могла по съответния начин да ги приватизира ние ги предоставяме за по-продължителен период от време – те да могат да увеличават своите източници на финансиране, ползвайки този имот, разбира се след съответно сериозно влягане на ресурс в него, тъй като обикновено тези имоти не са в добро състояние.

Така, че би могло това нещо да стане – съгласен съм.

За това казах, че, когато подходяме към такива примери те ще бъдат конкретно за всеки един от тях в зависимост от неговия вид и от неговото значение.

Сега конкретно по точка 3 – става въпрос за прехвърляне на имот по предложение на областния управител на Софийска област, който се намира в Правец, Софийска област, квартал 20 по плана за регулация и застрояване на града. Имотът представлява терен от 2200 кв.м с част от

построен върху него административна сграда, представляваща тяло "А" със застроена площ от 993 кв. метра.

С настоящия проект за решение на Министерския съвет се прехвърля правото на собственост на имота в общината по реда на чл. 54 от Закона за държавната собственост и се отписва от актовете книги за държавна собственост.

По изпратената съгласувателна преписка към съответните ведомства няма бележки, за това предлагам това решение да се вземе.

Тук случаят е типичен за този, за който говорехме.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Имате думата за въпроси!

ЦВЕТА КАМЕНОВА: Във връзка с предложението, което беше направено по целесъобразност за разпореждането на вече предоставените сгради мисля, че вносителят би следвало, когато си подготвя документите той да предлага за всеки конкретен случай дали да има ограничаване в разпореждането или да няма ограничаване. Ако априори се приеме това предложение – да има такова ограничаване за известен период, това означава, че някои сгради, които не са някаква материална ценност ще продължават да пустеят дълго време. За това моето предложение е именно това да бъде задача на вносителя.

ИВАЙЛО КАЛФИН: Бих подкрепил това мнение още повече, че голяма част от тези сгради примерно изискват допълнително финансиране. Това финансиране може да бъде и с кредити, което значи, че влизаме в едни последващи разсъждения дали могат да бъдат ипотекирани, дали не могат и т.н. Мисля, че действително всеки имот, след като се прехвърля за него има конкретна идея какво да го прави общината и вносителят би могъл да мотивира предложението за прехвърляне с тази идея и съответно така да бъде направено съответното ограничение в конкретния случай.

НИХАТ КАБИЛ: Подкрепям казаното от вицепремиера Калфин, защото, когато искането от общината чрез вносителя – например терен, обект с отпаднала необходимост по отношение на реформата в армията – кметът има идея, има проект, дори финансиране може би е осигурил например за бизнес център или нещо друго да построи – и тогава вече вносителят, когато го внася по такъв начин в Министерския съвет ние можем да вземем решение, че предоставяме безвъзмездно на общината за целите на еди какво си. И тогава вече, ако се случи нещо друго това ще бъде нарушение на Министерския съвет.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Има ли други изказвания или предложения? Няма.

Предлагам да утвърдим точка 4 от дневния ред, като се договорим при всеки следващ подобен случай вносителят, съответното ведомство да преценява в зависимост от случая и състоянието на имота дали то се предоставя безвъзмездно без всякакви условия или под някакви условия и е хубаво в докладните записки вносителят да информира какви са намеренията на общините за дадения конкретен случай поне в най-общ план.

Точка 4 е приета.

Преминаваме към точка 5.

Точка 5

Проект на Решение за обявяване на имот – публична държавна собственост, за имот – частна държавна собственост, и безвъзмездното му прехвърляне в собственост на община Стралджа, област Ямбол

ВЕСЕЛИН БЛИЗНАКОВ: Уважаеми господин министър-председател, уважаеми дами и господа министри, представям на вашето

внимание проект на решение за безвъзмездно прехвърляне в собственост на имот на община Стралджа, област Ямбол.

Министерството на отбраната освобождава имоти, както вече казах – по структурната реформа, които при доказана необходимост могат да се прехвърлят на общини, които да се разпореждат с тях.

Във връзка с това е предложен имот, находящ се в землищата на с. Зимница и гр. Стралджа, представляващ терен с обща площ 421 302 кв.м, застроен с 54 хил. кв.м асфалтово-бетонена писта за прехвърляне на община Стралджа, който ще се използва за изграждане на тържище за селскостопанска продукция. За да бъде прехвърлен този имот в собственост на общината е необходимо да се приеме решение на Министерския съвет за обявяване на имота – публична държавна собственост, за имот – частна държавна собственост.

Предвид изложеното и на основание чл. 6, ал. 1 и чл. 54, ал. 1 от Закона за държавната собственост предлагам Министерският съвет да приеме решение за обявяване на имот – публична държавна собственост, за имот – частна държавна собственост, и безвъзмездното му прехвърляне в собственост на община Стралджа, област Ямбол.

Съгласувано е с останалите министерства.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Има ли въпроси или предложения?

ОТ ЗАЛАТА: Подкрепяме.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Точка 5 е приета.

Преминаваме към точка 6.

Точка 6

**Проект на Решение за обявяване на имот –
публична държавна собственост, за имот –**

частна държавна собственост, и безвъзмездното му прехвърляне в собственост на община Гоце Делчев, област Благоевград

ВЕСЕЛИН БЛИЗНАКОВ: Уважаеми господин министър-председател, уважаеми колеги, предмет на предложението на това решение е имот с отпаднала необходимост за Министерството на отбраната и Българската армия. Искането е на община Гоце Делчев за имот, находящ се в гр. Гоце Делчев, местност "Казармата", ул. "Сливница", който ще се използва основно за изграждане на бизнес парк от малки и средни предприятия, автогара, спортен интернат, както и за жилищно строителство.

За да бъде безвъзмездно прехвърлен имотът в собственост на община Гоце Делчев е необходимо да се приеме решение на Министерския съвет.

Предвид изложеното и на основание чл. 6, ал. 1 и чл. 54, ал. 1 от Закона за държавната собственост предлагам Министерският съвет да приеме решение за обявяване на имот – публична държавна собственост, за имот – частна държавна собственост, и безвъзмездното му прехвърляне в собственост на община Гоце Делчев, област Благоевград.

Предложението е съгласувано с останалите ведомства.

РУМЕН ПЕТКОВ: Предлагам да подкрепим това предложение. То е искане от кмета на Гоце Делчев и от Общинския съвет на Гоце Делчев в продължение на 3-годишна кореспонденция и разговори с ексминистър Свиначков, имат подготвен проект. Може би този тип решения малко по-делово да ги обсъждаме.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: По точка 6 въпроси? Няма.

Приема се.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Извън точките ще ви информирам, че госпожа Кунева ще трябва в 10.55 часа да е излязла от заседанието, тъй като в 11.00 часа с председателя на Народното събрание ще обсъждат Законодателната програма на парламента във връзка с европейската интеграция, за ваше сведение.

Точка 7

Проект на Решение за безвъзмездно прехвърляне на имоти – държавна собственост, в собственост на община Кула, област Видин, общините Долна Митрополия и Плевен, област Плевен, и на община Русе, област Русе.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Точка 7 е проект на Решение за безвъзмездно прехвърляне на имоти – държавна собственост, в собственост на община Кула, област Видин, общините Долна Митрополия и Плевен, област Плевен, и на община Русе, област Русе.

ВЕСЕЛИН БЛИЗНАКОВ: Благодаря, господин министър-председател.

Уважаеми колеги, предмет на предложение на това Решение са пет имота с отпаднала необходимост за Министерство на отбраната и Българската армия. Тези имоти са предвидени за осъществяване на социални дейности от община Кула, изграждане на жилищни комплекси и градска художествена галерия с културно-информационен център от община Русе. Искането на община Долна Митрополия е за изграждане на траурен дом и за други траурни обреди.

Сградите в имота на село Тодорово – област Плевен ще се използват за разкриване на работни места в нови производства. Във връзка с това са предложени по един имот за община Кула, Долна Митрополия и Плевен и два имота за община Русе.

За да бъдат безвъзмездно прехвърляни тези имоти – собственост на общините, е необходимо да се приеме Решение на Министерския съвет.

Предвид изложеното, на основание чл. 6, ал. 1 и чл. 54, ал.1 от Закона за държавната собственост, предлагам Министерският съвет да приеме Решение за безвъзмездно прехвърляне на имоти – държавна собственост в собственост на община Кула – област Видин на общините Долна Митрополия и Плевен – област Плевен и на община Русе – област Русе.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Благодаря. Имате ли въпроси?

РЕПЛИКИ: Подкрепяме.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Господин Гагаузов?

АСЕН ГАГАУЗОВ: Подкрепям.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Точка 7 е приета.

Точка 8

Проект на Решение за одобряване проект на Спогодба между правителството на Република България и правителството на Румъния за откриване на нов граничен контролно-пропускателен пункт при с. Долно Ряхово, Република България, и гр. Олтеница, Румъния.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Точка 8 е проект на Решение за одобряване проект на Спогодба между правителството на Република

България и правителството на Румъния за откриване на нов граничен контролно-пропускателен пункт при с. Долно Ряхово, Република България, и гр. Олтеница, Румъния.

Само да ви информирам – Долно Ряхово се намира в област Силистра – Главиница, между Тутракан и Силистра, в общи линии.

Господин Калфин?

ИВАЙЛО КАЛФИН: Благодаря Ви, господин министър-председател.

Уважаеми колеги, миналата година правителството е взело решение за откриването на 15 нови гранично-пропускателни пунктове, 6 от тях са на границата с Румъния. От тези 6 до сега е взето решение на Министерския съвет за започване на преговори за граничния пункт “Ново село – Гърла Маре” – това е второто предложение, свързано с тези пунктове.

Действително откриването на гранични контролни пунктове на границата с нашите съседи е един важен въпрос за страната ни във връзка, както и с трансграничното, така и с общо регионалното сътрудничество.

Това, което се предлага за Долно Ряхово – Олтеница е старо пристанище, на което се предвижда, че може да се отвори и фериботна връзка. Между другото, повечето от другите шест пункта, които са на границата с Румъния е подобен вариант.

Настояванията, знаете, че основно излизат от местните власти с надеждата, че отварянето на един такъв граничен пункт ще оживи много региона. Не ми е работа да се спирам на икономическа обосновка на един подобен преход, надали много силно ще се оживят тези връзки, но при всички случаи процедурата, която ви се предлага е един проект за стандартно споразумение, което е от класически тип

международно-правен договор, което дава мандат на Министерство на външните работи да започне преговори за откриването на такъв пункт. Така, че това е втора стъпка, след Решение на правителството, към отварянето му. Има още доста процедури до евентуалното отваряне на един подобен пункт.

Изпратен е за съгласуване от отделните министерства, има някои бележки от министерства, които са отразени в проекта за Решение. Предлагам ви да подкрепим този проект за Решение с една уговорка. Понеже проектът беше внесен в Министерския съвет, аз не бих искал сега да се спирам на обсъждането му, но по отношение на другите пунктове, смятам да ви предложа практиката преди да започнем да приемаме проектоспоразуменията в процедурата да се включи все пак получаване на съгласие от отсрещната страна, че принципно са съгласни да има откриване на подобни пунктове и след това Министерският съвет да приема проект за Споразумение, защото в случая, доколкото разбрах няма получено съгласие от румънска страна за откриване на подобни пунктове – това тепърва предстои.

Но, в рамките на това, вече започнати процедури да не се прекъсват, аз ви предлагам да приемем това решение, като за всички останали пунктове, може би е най-добре да се съгласува първо и след това се приема проект за споразумение на Министерския съвет.

Благодаря.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Благодаря, господин Калфин.

ЦВЕТА КАМЕНОВА: Благодаря, господин премиер.

От гледна точка на икономическата целесъобразност на предложението на министър Калфин, предлагам освен съгласуването, да се прави и една по-прецизна финансова обосновка. Този въпрос сме го дискутирали и в предишния състав на кабинета, защото

политическото решение увисва в един момент от това, че не може да бъде изпълнено поради липса на финансови ресурси.

Затова наистина не целесъобразно да се развиват връзките с Румъния като страна, с която няма да имаме граница, дай Боже, след 2007 година. Но специално за другите гранични пунктове, например с Турция, където режимът на контрол трябва да продължава да съществува – там наистина нещата трябва да бъдат още по-прецизни от гледна точка на икономическата целесъобразност.

НИКОЛАЙ ВАСИЛЕВ: Уважаеми господин премиер, уважаеми колеги, в качеството си на досегашен председател и на Междуведомствения съвет по въпросите за граничния контрол много дълго бих могъл да говоря по този въпрос, но не е сега момента това да го направя.

Да ви призная, имаме дълга дискусия в предишния Министерски съвет – дали е целесъобразно примерно още 15 и повече ГКПП-та да бъдат открити. Има аргументи в двете посоки. Само с по едно изречение за двата аргумента. Аргументът, защо да има повече ГКПП-та е, че примерно преди 100 години се оказало, че те са били 4 пъти повече отколкото са днес, преди 50 години са били 2 пъти повече и преди 60 години, а сега са много малко. И по всички европейски показатели, примерно брой ГКПП-та на 100 километра дължина граница и в други показатели, ние сме в пъти по-малко ГКПП-та от всички други европейски държави. Тоест, ние по този начин сме в една полутранспортна изолация. И наистина, оказало се, че за разлика от другите източноевропейски държави, където приграничните райони са едни от най-богатите и проспериращите, при нас обикновено граничните райони, с малки изключения,

примерно да кажем петричкия край, са едни от най-изостаналите и западналите по редица причини.

Аргументите – против, които например министър Петканов, като тогава министър на Министерство на вътрешните работи беше споменал са, че ако преди 100 години на ГКПП-то е имало двама души и половина с много малки задължения, то сега трябва да има толкова много служби с голям щат и големи задължения, че не е целесъобразно на всеки 10 километра да има в пълен размер това, което има примерно на “Капитан Андреево” или на “Калотина”. Затова истината е някъде по средата. Че сме с малко ГКПП-та е вярно, но че има опасност и от другата посока – примерно сега ние ще приемем 15 такива решения, а след това още 15 години няма да има нито едно от тях открито реално, защото това е истината, която ще стане, също е негативно.

Само за илюстрация, от 80-те години досега първото ГКПП, което беше открито е това на “Лесово-Хамзабели” открито през месец юни тази година. Тоест, нямало е нито едно друго открито и предполагам, че ако не вземем специални мерки и усилия и с много бюджет да ги открием – така ще си останат за още 15 години тези хубави решения.

Но, за днес предлагам да подкрепим и да приемем това решение.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Господин Петканов?

ГЕОРГИ ПЕТКАНОВ: Уважаеми господин премиер, уважаеми колеги, аз нямах намерение да се изказвам, но понеже колегата Василев посочи, че по-рано съм вземал отношение, да кажа с две думи.

Превърнахме го това в политика, което е от една страна добре, но само голата политика тя не върши работа. Ние взехме

решения за последните една-две години за десетки на брой КПП-та. Идеята беше да вземаме решения, да вземаме решения, пък кога ще стане – е друг въпрос.

Откриването на едно КПП е сериозно нещо. КПП "Лесово", може би 10-15 години се въртя докато съумеем да го открием. Сега в момента има такива решения поне за 10-15, ако не и повече КПП-та. Кога ще ги откриваме? Защо вземаме решения само, за да има решение? Местните власти ще напират, ще искат пари и т.н. Тоест, аз съм противник на такова безразборно откриване на КПП-та. Това от една страна.

От друга страна, госпожа Каменова спомена, освен Румъния и Гърция, имаме и други съседи – Македония, Сърбия, Турция. Там нещата са много по-сложни. Откривайки КПП-ата, да кажем с Турция – там трябва да бъде създаден един много сериозен граничен контрол, то не е само да минават ТИР-ове, те минават хора, там трябва да има проверка, там тероризъм, наркотици и прочее.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Външна граница на Европейския съюз

ГЕОРГИ ПЕТКАНОВ: Така, че предлагам да бъдем далеч по-внимателни при вземането на тези решения. Аз се учудих на това, което сега чух от господин вицепремиера, че не е съгласувано с Румъния. И как няма да бъде съгласувано...?! Това са малко на парче, което трябва да бъде ограничено.

Иначе самото вземане на решение няма никаква стойност.

РУМЕН ОВЧАРОВ: Колеги, аз честно да ви кажа съм малко изненадан. Сега ще направим едно КПП, точно как ще го направим не знаем, защото нямаме пари. Точно за какво ще го използваме, защото отсрещната страна на практика не е казала нищо. След една година от това КПП няма да има никаква нужда, ако, дай

Боже, всичко е наред и ние въпреки това си вземаме едни решения тук, които така просто си ги вземаме. Вместо да се съсредоточим примерно по въпроса, защо не пускаме готовото КПП на “Гоце Делчев-Илинден”, където тунели за мечките изградихме и КПП-ата са готови и всичко е готово – него не го пускаме, а тук сега вземаме едно решение, което е... Ако има някакъв смисъл да го вземем – да го вземем, аз не съм против, но да вземем решение само заради самите решения, които знаем, че са напълно безсмислени и няма да се реализират – извинявайте, но не е добър знак, ако щете и като първо заседание на Министерския съвет.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Господин Петков?

РУМЕН ПЕТКОВ: Уважаеми господин министър-председател, аз бих предложил господин заместник-председателя на Министерския съвет Калфин да отложи тази идея, действително тя да се разгледа малко по-сериозно, защото, ако някой ни подхване с такъв тип взимания на решения, които освен така хартиена стойност и повод за шеги и закачки, друго няма да ни нанесат. Аз разбирам, че това е подготвено преди, разбирам, че това не е нещо, което е решено вчера и днес, но при реалността, която беше очертана от колегите, предлагам да оттеглим точката. Ако е необходимо по-късно да се обсъди, да се съгласува с румънската страна и едва тогава да стига до тук.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Господин Гагаузов?

АСЕН ГАГАУЗОВ: Мисля, че трябва да помислим за пътната инфраструктура около тези две гранични населени места, ако тя е проблема, защото буквално след една или две години няма да има необходимост от такива КПП-та. Знаете, в Европа се минава със сто километра от една държава в друга. Това е моето мнение.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Господин Кабил?

НИХАТ КАБИЛ: Благодаря. Господин премиер, колеги, обаче въпреки всичко увисна във въздуха отговорно въпроса – тази политика ще се продължава ли, няма ли да се продължава, защото аз съм на мнение, че това трябва да се продължава що се отнася до страните, които са извън 27-те в Европейския съюз. Да кажем сега за Румъния – наистина, аз съм съгласен с това. Ние вървим в пакет с нея и сега да хвърлим усилия да направим КПП, дежурни, гранична полиция, печати, смени, този ферибот, обслужване и т.н. за година, даже и две години да е, не дай си Боже, няма смисъл – след това това нещо ще се използва без никакъв проблем.

Но, специално за другите страни, които са – Македония особено, Сърбия, в западната дестинация, по отношение на това за Турция трябва, според мен, тази политика да се продължава, отсега да се знаят предвидените места за бъдещи КПП-та, особено по западната граница, където нещата (господин Петканов знае) не са като инфраструктура и като обслужване и като цяло има още много да покриваме по отношение на това, че ставаме външна граница на Европейския съюз. Мисля, че това трябва да продължава като политика.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Госпожо Каменова?

ЦВЕТА КАМЕНОВА: В резултат на дискусиите искам да направя едно предложение, което Министерският съвет да вземе предвид.

Тъй като има Междуведомствен съвет за граничните пунктове, дали не е целесъобразно с оглед да се подобри координацията, когато се внасят такива материали – да се внасят от няколко министри, които имат правомощия по осъществяване на цялата дейност с тези пунктове. Да кажем – министърът на вътрешните работи, министърът на финансите, министърът на

външните работи и министърът на регионалното развитие и благоустройството.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: И на транспорта.

ЦВЕТА КАМЕНОВА: Тогава нещата може би ще бъдат по-добре координирани и няма да става тази дискусия, която става на заседание на Министерския съвет.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Благодаря Ви, госпожо Каменова.

Господин Близнаков?

ВЕСЕЛИН БЛИЗНАКОВ: Благодаря, господин премиер.

Колеги, аз не знам дали не е удачно да приемем едно решение – да възложим на министъра на външните работи – на господин вицепремиера Калфин, да внесе например след един месец този въпрос в Министерския съвет по принцип за нашата политика от гледна точка и след това вече да минем на тези конкретни. Още повече, че това ще предизвика голям отзвук в нашите съседи и мисля, че ще бъде добър знак.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Господин Мавров?

СЕВДАЛИН МАВРОВ: Господин премиер, предлагам Ви едно друго решение. Този, целият въпрос да се обсъди на едно оперативно заседание на Министерския съвет със съответните доклади на заинтересованите министерства и да се вземе политическо решение, след което вече да се разглеждат конкретните гранично-контролно пропускателни пунктове, за които ще вземем решения да се открият.

Мисля, че този срок – в рамките на един месец, е подходящ. Не е необходимо сега да записваме конкретно решение в протокола, това ще стане с едно писмо, което предлагам госпожа

Каменова да подготви, аз ще подпиша до Вас. Така че да подготвим едно оперативно заседание на Министерския съвет по този въпрос.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Има ли други предложения?

ИВАЙЛО КАЛФИН: Аз като вносител съм съгласен с това предложение. Действително мисля, че трябва да се обмислят по цялостно всички въпроси и аспекти, свързани с граничните пунктове. Там има и вътрешни, и външни граници. Между другото, пунктовете на река Дунав са външна граница, доколкото се минава по реката. Така, че това не е вътрешна граница, няма и да бъде вътрешна граница за Европейския съюз.

Тук има още няколко специално на Дунав, това са малки селища със стари пристанища. Доколкото разбирам, идеята на местните власти е да се даде възможност да отворят фериботна връзка. Така, че в случая знаем, че фериботните връзки не са и държавен ангажимент.

Но, подкрепям решението да се помисли цялостно върху тези проблеми и при всички случаи преди българското правителство да се ангажира, най-малкото да са проведени контакти с нашите съседи, за да се съгласува принципно откриването на подобни пунктове, защото иначе олеква българското правителство със споразумения готови, без да знае отсрещната страна за тях.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Имате ли други предложения?

Няколко думи и от мен по този въпрос.

Откриването на ГКПП-та съдържа в себе си много политики. Политика, свързана с отношенията с нашите съседи; политика в областта на вътрешните работи, сигурността и нашите ангажименти пред Европейския съюз, особено по отношение на външната граница на Европейския съюз – това засяга нашите съседи Турция, Република Македония, Сърбия, река Дунав от гледна точка

на външна граница като река; транспортната политика и политиката на икономическите коридори на България, разбира се. Всяко откриване на ГКПП е свързано и със съществени разходи от страна на държавата по изграждане на самата инфраструктура на пункта с всички необходими ведомства, присъстващи там – сгради, подходи към тях, за да бъдат ефективни в крайна сметка.

Ние разбираме стремежа на всяка една община да създаде нещо действено и работещо в икономически план, за да съживи местната икономика, но действително би трябвало да имаме по-системен подход в тази област. Аз бих предложил съществуващият Междуведомствен съвет по граничните пунктове, в рамките на един месец да представи за оперативно съвещание на Министерския съвет по-цялостно виждане за тази политика, след което вече да разглеждаме конкретните предложения и решения за откриване на конкретни ГКПП-та.

Приемате ли това решение, колеги?

РЕПЛИКИ: Съгласни сме.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Добре.

Точка 8 е отложена.

Точка 9

Проект на Решение за одобряване на позицията на Българската страна за провеждане на преговори за прекратяване по взаимно съгласие, денонсиране или изменение на двустранни договори за търговско и икономическо сътрудничество в изпълнение на задължението в процеса на присъединяване към Европейския съюз за привеждане на сключените от Република България международни договори в съответствие със законодателството на Европейския съюз.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Колеги, много е дълга точката за изчитане.

Господин Овчаров?

РУМЕН ОВЧАРОВ: Аз няма да Ви предлагам да я четете и аз няма да я чета. Това, което е предложено произтича от задълженията ни по Глава 26 “Външни отношения” и по чл. 307 от Амстердамския договор. Трябва да се преразгледат вече подписаните споразумения, които България е подписала.

Става дума за Споразумение за свободна търговия, става дума за двустранни договори, които документират въпроси на търговската политика. Сега, виждате, че са направени много неща, гледани са повече от 350 договора. Предлагат се част от договорите да бъдат денонсирани веднага, част от договорите да бъдат променени и 142 договора да бъдат денонсирани, а за другите да бъдат проведени преговори за изменения.

Нещата, според мен, са достатъчно ясни и тук нямаме кой знае какви колизии. Просто трябва да се свърши тази работа.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Заповядайте, господин Калфин.

ИВАЙЛО КАЛФИН: Много са страните, мисля, че са 95 страните, с които трябва да се преразгледат двустранни международни договори. Между тях има много важни за нашата страна държави, като Турция например, където не е денонсиране, но е изменяне на....

РУМЕН ОВЧАРОВ: Австрия, Турция, Румъния.

ИВАЙЛО КАЛФИН: Турция е един от най-големите външно-икономически партньори, разбира се и Румъния и Австрия също.

Проблемът е, че няма обосновка какво следва от това нещо, в смисъл икономическа. Еwentуално в тези глави, които се преразглеждат, ние очевидно сме длъжни да ги преразгледаме или да ги денонсираме, след като сме подписали споразумението с Европейския съюз, но какъв би бил икономическият ефект от това нещо (това от митническата статистика може да се вземе), кои са тези продукти, които биха пострадали. Това би помогнало в решенията, иначе аз не оспорвам проекта на Решение, след като е вследствие от европейския договор на България.

РУМЕН ОВЧАРОВ: Съжалявам, но не мога да дам оценка на това, какъв е ефектът от приетите и променени спогодби. Но очевидно ще бъде направен подобен анализ. Сега ви предлагам все пак да го приемем това, за да започнат преговорите точно с тези важни страни, за да видим какво и как се променя. Следващата точка, ако сте обърнали внимание е Протоколът за Смесената комисия за Турция, където се обсъждат част от тези въпроси за развитие на взаимоотношенията ни с Турция. Така, че едното няма да попречи на другото.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Благодаря. Други изказвания по точка 9?

Колеги, предлагам да я приемем.

Точка 10

Проект на Решение за одобряване на резултатите и утвърждаване на Протокола от 16-ата сесия на Междуправителствен българо-турски комитет за икономическо и техническо сътрудничество, проведена на 30 и 31 май 2005 г. в Анкара, Турция.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Точка 10 докладва министърът на икономиката и енергетиката – проект на Решение за одобряване на резултатите и утвърждаване на Протокола от 16-ата сесия на Междуправителствен българо-турски комитет за икономическо и техническо сътрудничество, проведена на 30 и 31 май 2005 г. в Анкара, Турция.

Господин Овчаров?

РУМЕН ОВЧАРОВ: Имате протокола, виждате основните тези, които са обсъждани, те действително касаят и търговията, и малките и средните предприятия, и сътрудничеството в банковата сфера, касаят също така някои проблеми, свързани с търговията – визовият режим, възможностите за дългосрочно пребиваване на чуждестранни, на турски бизнесмени в България – това е изискване за 10 наети работни лица на работа. Проблемите на инвестициите, проблемите на енергетиката, включително изграждането на новия далекопровод, който е завършен вече и язовира на река Тунджа.

Също така, пълната подкрепа, по която са се съгласили двете страни за изграждането на газопровода НАБУК така наречения, който трябва да транспортира природен газ от страните от Каспийския регион към Европа. Развитието на регионалната инфраструктура, включително и тези контролно-пропускателни пунктове, за които говорихме. Участието на двете страни в приватизацията, съответно в България и в Турция.

Няма бележки от колегите. Затова ви предлагам да утвърдим протокола.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Благодаря.

Приема се.

Точка 11

Проект на Решение за одобряване на резултатите от участието на правителствената част от Националната тристранна делегация на Република България в работата на 93-ата Редовна сесия на Международната конфедерация на труда, проведена на 31 май до 16 юни 2005 г. в Женева, Швейцария.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Точка 11 е проект на Решение за одобряване на резултатите от участието на правителствената част от Националната тристранна делегация на Република България в работата на 93-ата Редовна сесия на Международната конфедерация на труда, проведена на 31 май до 16 юни 2005 г. в Женева, Швейцария.

Госпожо Масларова?

ЕМИЛИЯ МАСЛАРОВА: Уважаеми господин премиер, уважаеми колеги, на вашето внимание предлагам проект за Решение в две точки: за одобряване на резултатите от участието на представителите на Националната тристранна делегация на нашата страна в работата на 93-ата Редовна сесия на Международната конференция на труда и предложение министърът на труда и социалната политика да внесе в Министерския съвет проект за Решение за предложение до Народното събрание за взимане акт от препоръка на Международната организация на труда относно работата в риболовния сектор, която е приета на тази редовна сесия.

По време на тази редовна сесия, искам само да ви информирам, че са създадени 6 нови комитета. Тези комитети са свързани с международните трудови стандарти, със здравето и безопасност при работа, Комитет по условия на работа в риболовния

сектор, Комитет по младежката заетост, Комитет по предложенията и Финансов комитет.

За сведение на министъра на финансите, искам да кажа и на вас всички, че нашите финансови ангажименти по точка 2 от този дневен ред са изпълнени. Ние сме изплатили 60 320 швейцарски франка. Но следващата година нашата вноска остава същата, тя няма да се променя.

Това, което заслужава все пак да отбележа е, че за първи път българските представители от правителството на делегацията са били поканени като активни наблюдатели и са участвали редовно в тази координационна среща на държавите от Европейския съюз. Искам да ви информирам, че по време на 93-ата сесия фактически приключи 3-годишният мандат на България като член на Административния съвет и са проведени тайни избори.

Приложени са допълнително всички материали и изпълнението на това решение не е свързано с изразходване на средства от държавния бюджет.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Имате ли въпроси или предложения, госпожи и господа?

Точката се приема.

Точка 12

Проект на Решение за предоставяне на концесия за добив на подземни богатства по чл. 2, т. 5 от Закона за подземните богатства – строителни материали – мергели, представляващи изключителна държавна собственост, от находище "Таньова могила, разположено в земището на гр. Лясковец, община Лясковец, област Велико Търново.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Докладва министърът на регионалното развитие и благоустройството господин Гагаузов.

АСЕН ГАГАУЗОВ: Благодаря, уважаеми господин премиер.

До толкова, доколкото точката е включена в дневния ред на заседанието, аз докладвам това, което е подготвено. По принцип се отнася за подземни богатства, предоставени на 35-годишна концесия на "Мизия" АД – гр. Горна Оряховица, и съответно с възнагражденията, които трябва да се получат, дотолкова, доколкото тази практика с предоставянето на концесии е доста оспорвана. Аз си мисля, че би било добре, ако Министерски съвет даде малко повече време за докладването на такъв вид решения, за да видим как стоят нещата по отношение на тези концесии. Бих казал, че на този етап, така както са представени документите, те не будят съмнение, но бих искал все пак да отложим вземането на това решение, за да се запозная по-подробно с цялата процедура по концесионирането, тъй като предполагам, че ще има много такива предложения.

РУМЕН ПЕТКОВ: Господин министър председател, аз подкрепям министър Гагаузов. Считам, че това трябва да бъде един въпрос, който да бъде малко по-добре огледан, за да имаме политики като правителство в сферата на концесионирането. Нека да има време и господин Гагаузов и екипа му да навлязат в тази сфера. Същото вероятно се отнася и за околната среда и водите. Още повече, че през последните месец-месец и половина, правителството беше

подложено на много тежка атака от страна на средствата за масова информация именно от тази гледна точка. Подкрепям предложението на министър Гагаузов.

ПЛАМЕН ОРЕШАРСКИ: Аз също подкрепям това предложение, иначе щях да имам забележки.

ЦВЕТА КАМЕНОВА: Господин премиер, в качеството си на директор, в който е ситуиран отделът по концесиите, искам да информирам Министерски съвет, че това е концесия, която се дава по право във връзка с приватизирано предприятие. Това е смисълът на чл. 17а от Закона за приватизацията.

Искам да обърна внимание също, че в Министерство на регионалното развитие и благоустройството има редица такива, ако мога да кажа грубо задръстени преписки, които чакат отдавна да намерят своето решение, тъй като държавата търпи икономически загуби.

Второто, което искам да информирам Министерски съвет, че на 2 и 3 август експертите от дирекцията и експерти от Министерството на транспорта и съобщенията бяхме в Брюксел и имяхме разговор с Главна дирекция "Вътрешен пазар и услуги", в която изрично ни бяха казано, че всички такива предоставяни по право концесии трябва да бъдат уредени до приемането на страната ни за членка на Европейския съюз. така че ускоряването на този процес за уреждането на всички тези правоимащи, ако мога да кажа, държавни предприятия, трябва да стане бързо. Затова, независимо от вашето решение, разбира се, че това е ваша воля, мисля, че специално трябва да се направи приоритетно преглед на всички тези сделки, които трябва да бъдат ускорени. Да не забравяме, че имаме още една такава процедура по Закона за подземните богатства, когато е получено разрешение за търсене и проучване и титулярът на разрешението е регистрирал търговско откритие, той също има по право правото да получи концесията с решение на Министерски съвет без конкурс и без търг. Така че, тези два казуса, които са законово регламентирани и при които бизнесът в момента се оплаква доста дълго време, че се бави решението на

Министерски съвет, трябва да се има предвид от вносителите, органите, които имат правомощия, защото не само министърът на регионалното развитие и благоустройството, а и министърът на икономиката има такива правомощия, да се ускорят тези сделки, за да може да приключи до приемането на страната с тях, защото иначе ще имаме обструкции от Европейската комисия. Това са моите очаквания и моите тревоги.

Благодаря

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ Благодаря.

Господин Василев.

НИКОЛАЙ ВАСИЛЕВ: Уважаеми господин премиер, уважаеми колеги, от една страна, госпожа Каменова е права, от друга страна – смятам, че предложението на министър Гагаузов да отложи с една седмица да се запознае, няма нищо лошо.

И аз бих се присъединил към следния коментар, че Вие ще видите, че във Вашето министерство има над сто или под сто такива чакащи концесии, колебая се за цифрата. Ние имаме подобна дискусия преди една година и бяхме казали на тогавашния министър и по десет на седмица да пуска такива, пак е в голямо закъснение, тъй като това пак означава, че който чака в момента след примерно няколко месеца ще му излезе концесията, която му се полага по право. Това е нещо очевидно и което трябва да става много бързо и почти автоматично. Има такова голямо задръстване, толкова много чакащи такива процедури, има фирми, които предполагам, че от 2002 г. чакат за това нещо, а са си подали документите най-редовно. Затова чисто колегиалната ми препоръка е да вземете по-сериозни мерки – дали чрез разширяване на правомощията на тази концесия, удвояване на тази дирекция, удвояване на нейния щат ако щете, трябва да ги пускате на конвейр, защото целият сектор е блокиран заради тези работи. А иначе сега ви подкрепяме, да отложим точката.

АСЕН ГАГАУЗОВ: Благодаря.

Колеги, става дума за следното: концесии, които се полагат по право на приватизираните предприятия е едно и те наистина трябва да бъдат ускорени. Концесии, които се полагат на обекти, които в момента се изграждат и концесионерът е предложил, тъй като това е свързано с обекта, който строи, примера с автомагистрала "Тракия" да кажем, лотовете, които се правят, е второ. И трето е, така нареченото откривателство, което знаем как става, така че, аз ще ускоря тези неща, които са свързани с приватизираните предприятия и най-спешните неща. Искам да ви предлагам такива неща, които наистина са най-спешни, а не тези, които по един или друг начин са стигнали до тук и трябва да бъдат решени. Съгласен съм, не трябва да спъваме отрасъла в никакъв случай. Искам все пак да направим едно подреждане на приоритетите и в тази област.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Има ли други изказвания?

Аз искам да обърна внимание, първо, на това, че от първоначалния проект за дневен ред на Министерски съвет отложих две концесии, които бяха предвидени и внесени от Министерството на транспорта и съобщенията, доколкото си спомням, за пристанищата. Отчитайки именно това, че министърът не е имал възможност да се запознае достатъчно добре с тези проекторшения. Това решение, което разглеждаме в момента, беше внесено, отчитайки другия характер, различния характер на тази концесия.

Аз смятам, че предложението, което беше подкрепено от редица министри, в това число финансовия министър, министъра вносител, господин Василев, си заслужава да бъде отложено с една седмица, за да може министърът на регионалното развитие и благоустройството да огледа по-внимателно нещата.

Като цяло трябва да се договорим за правителствената политика по отношение на концесиите. Това е много чувствителна тема в обществото, особено през последните месеци. Трябва да имаме ясни принципи, там, където концесиите се полагат по право и по закон, трябва господин Гагаузов и съответните министри, които отговарят за тези концесии, максимално да ускорят

работата, за да може съответните стопански субекти да работят ефективно. Там, където засяга по-чувствителни теми, трябва да имаме различен, достатъчно балансиран и много прозрачен подход с аргументите защо се дават тези концесии, за да не бъде правителството обществено уязвимо от гледна точка на общественения интерес и държавния интерес. Това трябва да бъде един системен поход. Аз бих предложил няколко министъра да седнат и да обсъдят тази тематика по-цялостно, за да имаме по-строен подход на правителството и ясни принципи, на които можем да стъпим. Мисля, че допълнително ще ви предлага състав на този съвет от няколко министъра, които да имат по-цялостен подход и да изготвят това в достатъчно кратък срок.

Приемате ли това? Добре. Отлагаме тази точка.

Точка 13

Проект на Решение за одобряване проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за устройството на държавния бюджет

ПЛАМЕН ОРЕШАРСКИ: Благодаря господин министър-председател. Уважаеми колеги, предлаганият проектозакон може да се разглежда като първа стъпка от цялостния процес на усъвършенстване на бюджетния процес в Република България. В ход е подготовка на нов закон. Не мога да поема ангажимент, че той ще стане готов в следващите месеци, тъй като е в резултат и на сътрудничество с холандското министерство на финансите.

Това, което сега се предлага, е доста важно и от гледна точка на ангажиментите, поети към европейските ни партньори, и Европейската комисия в това число.

Може да се направи изводът, че сега се премахват най-фрапиращите противоречия с аналогичните практики. Те се свеждат до няколко пункта. Ще отбележа внимание само върху тях.

Създават се условия за въвеждане на многогодишно бюджетиране. Отпада разпоредбата, която до този момент уреждаше финансирането от страна на БНБ на СПТ-та, тоест от фонда през БНБ.

Има един чувствителен въпрос. Въвежда се ограничение, горен таван, до който Министерски съвет може да се разпорежда с изпълнението на средствата при упражняване на годишния си бюджет. В този проект е предвидено това да бъде сума 1,5 от приходите в бюджета. В цифра спрямо сегашния закон, това означава около 200 млн.лв., като имате предвид обстоятелството, че приходите са да кажем между 15 и 16 млрд.лева, 1,5 е 200 млн.лв.

Аз лично считам, че това е долната граница, която е приемлива. Може да се дискутира всяка цифра може да се дискутира, дали няма да създава проблеми и дали може да се увеличи. Мое предложение е да приемем този вариант и може би в Парламента и в комисиите да има думата и законодателният орган, тоест парламентаристите да се произнесат по тази цифра. Мисля, че има рационализъм тя да върви леко нагоре, но в никакъв случай не надолу.

Има няколко текста, които са по-скоро създаващи предпоставки за по-добър финансов контрол.

Това е накратко.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ Благодаря.

Господин Овчаров.

РУМЕН ОВЧАРОВ: Това е един въпрос, който ние много пъти сме поставяли, особено за ограничаване на възможностите на Министерски съвет да харчи излишъка, без да трябва да се променя законът за държавния бюджет. Все пак ми се струва, че 1,5 % от приходите е една сума, която е изключително

недостатъчна, особено като имаме предвид тазгодишната ситуация – бедствия, аварии, сигурно ще трябва да се реагира в много от случаите, и то главно с тези средства, защото други едва ли ще може да бъдат намерени. Затова, ако ще правим нещо по този въпроси сега, то според мен трябва малко или да напишем “от brutния вътрешен продукт” или нещо от този род, което коренно определя лимита в малко по-други размери. Или въобще да го отложим до този момент, в който ще бъде готова цялостната схема за промяна на Закона за държавния бюджет, ако няма нещо, което не налага сегашното му въвеждане.

Аз все пак бих подкрепил въвеждането му сега, защото това ще бъде един знак за последователност в политиката, която ние винаги сме искали да водим. Но поне да не е толкова ограничителен и да увеличим малко лимита. Да бъде 1,5 % от brutния вътрешен продукт или нещо подобно, за да имаме малко гъвкавост да реагираме на ситуацията.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Има думата господин Калфин.

ИВАЙЛО КАЛФИН: Благодаря, господин премиер.

Аз искам да подкрепя, първо, приемането на този проект сега. Очевидно приемането на нов за устройствен закон за държавния бюджет ще отнеме повече време, даже да е готов проектът. За да не се отложи безкрайно приемането на тези поправки, подкрепям сега да приемем проект.

По въпроса, който постави господин Овчаров, аз съм напълно съгласен с него, защото 1,5 % от приходите е една много малка разлика с това, което се приема ежегодно в Закона за бюджета, мисля, че 90 % от разходите се правят, останалите 10 % в края на годината, ако има достатъчно приходи и т.н. Това е още по-малко. Това на практика затваря възможността за обирание на някакви финансови луфтове в края на годината. Така че, подкрепям казаното от господин Овчаров, да включим 1,5 % от brutния вътрешен продукт. Това изчислено за тазгодишните финанси е около 600 млн. и което е много по-малко от излишъка до средата на годината. Все пак това е едно значително ограничение.

Второто нещо, което предлагам, е именно при извънредни ситуации, бедствия, аварии и т.н. да се запише някакъв текст, че без процедурата на Парламента ще може да се използват евентуално допълнителните приходи.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: В този закон?

ЙВАЙЛО КАЛФИН: Да. Колегите юристи ще подскажат този текст как да го формулираме, но става въпрос при ситуации като сегашната, когато очевидно се налагат значителни разходи, извън предвидените в бюджета, да има възможност да се реагира по-бързо и да не се минава през цялата бюджетна процедура.

Благодаря.

НИКОЛАЙ ВАСИЛЕВ: Уважаеми господин премиер, уважаеми колеги, обсъждахме точно с тези колеги министри този текст преди началото на заседанието и в същия дух бяха и моите предложения, така че ги подкрепям.

Редакционно това би могло да стане така, на страница първа, § 5, т.1, където пише "алинея втора се изменя така ..." АLINEЯ 2. Министерски съвет по предложение и т.н., трети ред "допълнителни бюджетни кредити в размер до 1,5 на сто от размера на /в момента пише/ на приходи, а ние колективно предлагаме "от размера на прогнозния брутен вътрешен продукт за годината". В този дух.

Освен това, господин Калфин предложи и втора, може би нова алинея, че това ограничение не се отнася за случаите, когато има природни бедствия, кризисни ситуации и т.н. В противен случай за всяко временно жилище ще трябва да ходим в Парламента и отиде месец октомври.

ПЛАМЕН ОРЕШАРСКИ: Приемам направените предложения, тъй като облекчават работата, а не я утежняват.

СЕВДАЛИН МАВРОВ: Господин премиер, тъй като се направиха сериозни изменения, предлагам актът да се приеме на вносител, за да може да

се изчистят всички аспекти и от юридическа гледна точка, и от гледна точка на самата цифра – 1,5 % или по-голяма.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Благодаря.

Колеги, предлагам да се обединим около това, което беше дискутирано и на страница 1 в чл. 35 следните изменения ал. 2 на третия ред да се промени "1,5 на сто от размера на утвърдените с годишния Закон за държавния бюджет приходи" да се замени с "1,5 на сто от прогнозния брутен вътрешен продукт за годината".

Ще помоля както предложи главният секретар, да мине на вносител направеното предложение, за да се проверят всички юридически аспекти, за да няма нещо, което би създавало проблем за одобряване на законопроект в Народно събрание.

Смятате ли, че трябва да се записва допълнително като текст за природните бедствия, господин Орешарски, това, което беше дискутирано?

ПЛАМЕН ОРЕШАРСКИ: Аз мисля, че това би създавало допълнителни проблеми за дефинирането на изрази. Всяка година вероятно ще има някакви събития и винаги ще има тънка граница между това кое е основателно и кое не. Дай боже никога да няма такива случаи като сегашната година, но винаги има по нещо, което би могло да бъде.

Ако разрешите господин премиер, бих искал да обърна внимание върху обстоятелството, че вероятно в следващи години точно тези излишъци ще се намалят значително, така че може би даже ние ще се движим към горната граница на този израз и освен това, колегите в отделен порядък, когато ги запознаят с фискалното състояние, важно е да се отбележи, че този излишък, за който в пресата се говори всъщност не е толкова голям и не може да се харчи така свободно, както се описва, че едва ли не сме във фискален комфорт. Не е точно така. И тези 600 милиона, условно разбира се, са напълно достатъчни, а в следващите години вероятно ще бъдат широк лимит.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Благодаря.

ЕМЕЛ ЕТЕМ: Аз мисля, че все пак не е лошо да помислим за един такъв текст, който касае един друг режим на използване на този ресурс във връзка с бедствия, аварии и катастрофи, защото нямаме никаква гаранция, че следващата година не може да има пожари, да има суши. Прогнозите, които получаваме, не ни дават право да се успокояваме. Моля все пак всички да имаме предвид и това. Имайки предвид и мнозинството, което имаме в Парламента, господин Вълчев, понеже казахте, че и в Парламента ще срещнем голям отпор, може би е редно и там да говорим една дискусия във връзка с доклада, който Временната комисия за бедствия и аварии ще внесе в Парламента и да използваме и подкрепата на депутатите от парламентарните групи, защото все пак има дефиниции. Разбирам, че в един финансов закон малко по-трудно може да се даде такова обяснение, но да не отпада и тази опция.

Благодаря ви.

ДАНИЕЛ ВЪЛЧЕВ: Ако разрешите, господин премиер, аз по-скоро разбирам това, което господин Орешарски и колегите казаха в следния смисъл: ние сега създавайки нова алинея по същество ще повдигнем една дискусия в Парламента, независимо че имаме мнозинство, а както господин Орешарски с основание каза по същество този лимит е толкова голям, че ние дори няма да можем да го изпълним. Тоест ще открием дискусията, без реално да може да разполагаме със средства. Аз така разбирам нещата. И не знам дали си заслужава да го правим, а не че съм против.

РУМЕН ОВЧАРОВ: Има логика в това, което казва господин Вълчев, защото ние винаги сме го предлагали това ограничение. Сега ако отворим така вратата допълнително, според мен 600 милиона са достатъчни да се покрият всички, дето се казва "да не викаме дявола..." Но да го помислим, защото ще дадем фронт да говорят, че БСП толкова говореха, а ето сега освен, че 600

милиона, отварят и вратата за еди какво си. Не знам дали имаме голяма нужда от това нещо.

ИВАЙЛО КАЛФИН: Оттеглям си предложението, мисля, че колегите са убедителни с аргументите си.

ПЛАМЕН ОРЕШАРСКИ: В тази посока още един аргумент. В текста има изключения за спонсорските пари. В такива случаи винаги може да се размита на някакви спонсорства. Тоест те са изключени от този лимит. Дай боже от фонд "Солидарност" да дойдат някакви пари, може да ги разпределя правителството.

От друга страна, все пак аз се надявам не след една година, да кажем след две – да имаме изцяло нов закон. Така че, тези текстове решават максимум за две години напред.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Има ли други изказвания по тази точка?

Колеги, аз предлагам да приемем проектозакона.

Нека помислим още, докато се подготвя на подписка внасянето, по този въпрос, който беше поставен за природните бедствия и аварии.

Действително възникват два проблема: единият е свързан с политическата реакция и интерпретацията за широко и неограничено харчене на средства от излишъка. Другият е свързан с трудната дефиниция на това в какви случаи се задейства този механизъм. Затова мисля, че към този момент е по-добре да се ограничим в рамките на 1,5 % от прогнозирания брутен вътрешен продукт, като междувременно все пак се помисли, предполагам, че до окончателното внасяне и приемане на подпис, ще има възможност как да се видят и размерите на щетите, и как това би се отразило върху разходната част на бюджета за тази година, за да имаме малко луфт във времето и да можем да прецизираме крайното решение.

Приемате ли това предложение? Добре, колеги.

Приключваме с официалния дневен ред на Министерски съвет.